

عنوان مقاله:

تاثیرپذیری متون عرفانی از قرآن و نهج البلاغه در مقوله حیرت (ششمین وادی سلوک)

محل انتشار:

فصلنامه عرفان اسلامی، دوره 10، شماره 40 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

مسروره مختاری - استادیار زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه محقق اردبیلی

سهیلا صلاحی مقدم - استادیار زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه الزهرا (س)

خلاصه مقاله:

مقاله حاضر به تاثیرپذیری متون عرفانی از قرآن و نهج البلاغه، در مقوله حیرت (ششمین وادی از وادی های سیر و سلوک عارفانه) می پردازد. قرآن معجزه بزرگ پیامبر اکرم (ص) هم از جنبه خارق العاده بودن و هم از جنبه های لفظی و شیوایی ظاهری و هم زیبایی الفاظ، باعث شگفتی همه ادیان جهان شده است. تصوف و متون عرفانی- اسلامی از کلام الهی نشات می گیرد. حیرت و مصادیق آن نیز از این مقوله مستثنی نیست. این مرحله از عرفان، واپسین گذار سالک در نشئه عبودیت است. به عبارت دیگر عاقبت حیرانی، حیرانی است. تجلیات الهی معماهای هستی، شگفتی های آفرینش، زیبایی و... از مصادیق و انگیزه های حیرت محمود، و تفکر در ذات خداوند، جهل و نادانی، دور افتادن از مراتب معنوی و... از مصادیق حیرت مذموم در قرآن و نهج البلاغه است. به علت تعدد متون و کثرت مصادیق، در این جستار به ذکر نمونه هایی از آثار عرفا از قبیل؛ کشف المحجوب هجویری، آثار عطار، مولانا و... بسنده شده است.

کلمات کلیدی:

قرآن کریم، نهج البلاغه، حیرت، عطار و مولوی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1311673>

